

सत्य काय आहे? - क्रमांक चार

तुमचे हृदय व्याकुळ होऊ देऊ नका

Jeff Pippenger

2023-09-09

इ.स. १७९८ मध्ये मिलराइट इतिहासाच्या प्रारंभी, दानियेलाच्या पुस्तकातील उलई नदीचे दर्शन उघड करण्यात आले, आणि त्यातून ज्ञानवृद्धी झाली ज्याने उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेतली व त्यांना प्रकट केले. उलईचे दर्शन हे देवाच्या लोकांसाठीचा अंतर्गत संदेश दर्शविते, जसे प्रकटीकरणाच्या दुसऱ्या व तिसऱ्या अध्यायांतील सात मंडळ्यांद्वारे प्रतिनिधित्व केले आहे. इ.स. १७९८ मध्ये आरंभ झालेल्या भविष्यसूचक इतिहासाच्या शेवटी, १२-१७ ऑगस्ट, १८४४ दरम्यान झालेल्या एक्सेटर छावणी-सभेत, यहूदाच्या वंशाचा सिंहाने एका गुप्त सत्यावरून आपला हात दूर केला तेव्हा मध्यरात्रीच्या हाकेला संबंधित संदेश उघड करण्यात आला; आणि त्यातून ज्ञानवृद्धी झाली ज्याने उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेतली व त्यांना प्रकट केले.

इ. स. 1989 मध्ये, दानियेल अकरावा अध्याय, चाळीसावा वचन यामध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे, माजी सोव्हिएत संघाचे प्रतिनिधित्व करणारे देश पोपशाही व संयुक्त संस्थानांनी झपाट्याने वाहून नेले, तेव्हा दानियेलाच्या पुस्तकातील हिद्देकेल नदीचे दर्शन उघड करण्यात आले, आणि त्यामुळे ज्ञानाची वाढ निर्माण झाली, जिने उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेतली व त्यांना प्रकट केले. हिद्देकेलचे दर्शन हे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील सात शिक्क्यांनी दर्शविलेल्या देवाच्या लोकांच्या शत्रूंच्या बाह्य संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते. इ. स. 1989 मध्ये आरंभ झालेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या शेवटी, इ. स. 2023 च्या जुलै महिन्याच्या अखेरच्या दोन आठवड्यांपासून, यहूदाच्या वंशाचा सिंह मध्यरात्रीच्या हाकेला संबंधित संदेश उघड करण्याची प्रक्रिया आरंभ करू लागला, आपल्या हाताखाली लपवून ठेवलेल्या एका सत्यावरून आपला हात दूर करून; आणि त्यामुळे ज्ञानाची वाढ निर्माण होत आहे, जी देवाच्या लोकांमध्ये असलेल्या उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेत आहे व अखेरीस त्यांना प्रकट करील.

योहान अध्याय चौदाव्या पहिल्या वचनात, ख्रिस्त शिष्यांना त्यांची अंतःकरणे व्याकुळ होऊ देऊ नका, असे प्रोत्साहित करतो.

तुमचे अंतःकरण व्याकुळ होऊ नये; तुम्ही देवावर विश्वास ठेवता, माझ्यावरही विश्वास ठेवा. योहान 14:1.

काही तासांच्या आत ख्रिस्ताला अटक करण्यात आली आणि त्यानंतर लवकरच त्याला क्रूसावर खिळण्यात आले, त्याचे दफन करण्यात आले आणि तो पुनरुत्थित झाला. पित्याकडे आरोहण केल्यानंतर, तो आपल्या शिष्यांकडे परत आला.

ते असे बोलत असताना, येशू स्वतः त्यांच्या मध्यभागी उभा राहिला, आणि त्यांना म्हणाला, “तुम्हांला शांती असो.” पण ते घाबरले व भयभीत झाले, आणि त्यांनी असे समजले की त्यांनी एखादा आत्मा पाहिला आहे. तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही का व्याकुळ आहात? आणि तुमच्या अंतःकरणात अशा शंका का उत्पन्न होतात?” लूक 24:36-38.

सुधारणेच्या रेषेतील पहिली निराशा तेव्हा उद्भवते, जेव्हा देवाचे लोक पूर्वी प्रकट केलेले सत्य विसरतात. क्रूसाच्या संकटाच्या वेळी त्यांची भीती व निराशा प्रकट होण्याच्या एक आठवड्यापेक्षाही कमी काळ आधी येशूने त्यांना सांगितलेले शिष्य विसरले होते. पहिल्या निराशेनंतर विलंबाचा एक काळ येतो, जो दहा कुमारींच्या दृष्टांतात वराच्या अनुपस्थितीद्वारे दर्शविला आहे. येशूने शिष्यांना स्पष्टपणे सांगितले होते की तो आपल्या पित्याकडे जात आहे, परंतु पुन्हा येईल. शिष्यांना त्याने दिलेल्या पूर्वज्ञानाने त्यांना त्या संकटाने ग्रासून टाकण्यापासून रोखले नाही. दहा कुमारींच्या दृष्टांताच्या संदर्भात, संकट हे असे ठिकाण आहे जिथे चारित्र्य प्रकट होते, परंतु कधीही विकसित होत नाही. येशूने शिष्यांची निवड करून त्यांना नेमले होते, आणि संकटापूर्वी त्याने त्यांना हाच सत्यार्थ सांगितला होता.

तुम्ही मला निवडले नाही, तर मी तुम्हांला निवडले आहे, आणि तुम्हांला नेमले आहे, यासाठी की तुम्ही जाऊन फळ द्यावे, आणि तुमचे फळ टिकून राहावे; म्हणजे तुम्ही माझ्या नावाने पित्याजवळ जे काही मागाल, ते त्याने तुम्हांला द्यावे. योहान 15:16.

तरीसुद्धा ते निवडले गेले होते, तरीही त्यामुळे त्या संकटाने त्यांना ग्रासण्यापासून प्रतिबंध झाला नाही.

“संकटामुळे स्वभाव प्रकट होतो. जेव्हा मध्यरात्री गंभीर स्वराने अशी घोषणा झाली, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा,’ तेव्हा झोपलेल्या कुमारिका आपल्या निद्रेतून जाग्या झाल्या, आणि त्या प्रसंगासाठी तयारी कोणी केली होती हे दिसून आले. दोन्ही पक्ष अनपेक्षितपणे गाठले गेले होते, परंतु एक आपत्कालासाठी सिद्ध होता, आणि दुसरा कोणतीही तयारी नसलेल्या अवस्थेत आढळला. परिस्थितींमुळे स्वभाव प्रकट होतो. आपत्कालीन प्रसंग स्वभावाचे खरे धातुतत्त्व बाहेर काढतात. एखादी अचानक आणि अनपेक्षित आपत्ती, शोक, किंवा संकट, एखादा अनपेक्षित आजार किंवा वेदना, असे काही जे आत्म्यास मृत्यूशी समोरासमोर उभे करते, ते स्वभावाचे खरे अंतरंग प्रकट करील. देवाच्या वचनातील आश्वासनांवर काही खरा विश्वास आहे की नाही हे प्रकट केले जाईल. आत्मा कृपेने टिकविला जातो की नाही, दिव्यासह पात्रात तेल आहे की नाही, हे प्रकट केले जाईल.”

“परीक्षेचे काळ सर्वांवर येतात. देवाच्या परीक्षेत आणि सिद्धतेखाली आपण स्वतःला कसे चालवितो? आपले दिवे विझून जातात काय? की आपण ते अजूनही तेवत ठेवतो? जो कृपा आणि सत्याने परिपूर्ण आहे, त्याच्याशी असलेल्या आपल्या संबंधामुळे आपण प्रत्येक आकस्मिक प्रसंगासाठी तयार आहोत काय? पाच शहाण्या कुमारींना पाच मूर्ख कुमारींना आपला स्वभाव देणे शक्य नव्हते. स्वभाव हा आपण प्रत्येकाने व्यक्तिशः घडवला पाहिजे.” Review and Herald, October 17, 1895.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या पहिल्या वचनांमध्ये ओळख करून दिलेले येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण हे मंडळीसाठी आणि त्यानंतर जगासाठी अंतिम इशाऱ्याचा संदेश आहे. ते प्रकटीकरण, यहुदाच्या वंशातील सिंहाद्वारे, जो प्रकटीकरण अध्याय पाचमध्ये मोहोरबंद केलेले पुस्तक उघडण्यास योग्य असा एकमेव असल्याचे ओळखला गेला आहे, कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी उघडले जाते.

तेव्हा ज्येष्ठांपैकी एक जण मला म्हणाला, रडू नकोस; पाहा, यहुदाच्या वंशातील सिंह, दावीदाचे मूळ, याने पुस्तक उघडण्यास आणि त्यावरील सात शिक्के सोडविण्यास विजय मिळविला आहे. प्रकटीकरण 5:5.

यहुदा वंशाचा सिंह हा “दाविदाचे मूळ” देखील आहे, आणि तो “दाविदाचा पुत्र” देखील आहे, तसेच तो दाविदाचा प्रभुही आहे. यहुदा वंशाच्या सिंहाद्वारे दर्शविलेला संबंध हे ओळखून देतो की, जेव्हा यहुदा वंशाचा सिंह एखादे सत्य सीलबंद करतो किंवा त्यावरील सील काढतो, तेव्हा तो प्रथम उल्लेखाच्या नियमाचा उपयोग करून तसे करतो; हा नियम “दाविदाचे मूळ” म्हणून दर्शविलेल्या येशूद्वारे एखाद्या गोष्टीचा आरंभ पाहून तिचा शेवट ओळखून देतो. जेव्हा शेवटाच्या ‘एका’ काळी एखाद्या सत्यावरील सील काढले जाते, तेव्हा दानियेल बारा मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे शुद्धीकरणाची प्रक्रिया आरंभ होते.

“यहुदाच्या वंशातील सिंहाचे ते पुस्तक उघडले आणि या शेवटच्या दिवसांत काय घडणार आहे याचे प्रकटीकरण योहानाला दिले. दानिएल आपल्या नेमलेल्या स्थानी उभा राहिला, जेणेकरून तो आपली साक्ष देईल; ती अंतकाळापर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आली होती, जेव्हा पहिल्या देवदूताचा संदेश आपल्या जगाला घोषित केला जाणार होता. या शेवटच्या दिवसांत या गोष्टी अनंत महत्त्वाच्या आहेत; परंतु ‘पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील,’ तरीही ‘दुष्ट दुष्टपणेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही.’” Manuscript Releases, volume 18, 14, 15.

यहुदाच्या वंशातील सिंह म्हणून येशूचे कार्य अनंत महत्त्वाचे आहे, परंतु “दुष्टांपैकी” “कोणालाही” त्याचे कार्य किंवा उघड करण्यात आलेला संदेश समजणार नाही.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएला; कारण अंतकाळ येईपर्यंत हे शब्द बंद करून शिक्कामोर्तब केलेले आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, निर्मळ केले जातील, आणि परीक्षिले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

परीक्षेची प्रक्रिया तीन टप्प्यांनी दर्शविली आहे; “शुद्ध केले, शुभ्र केले, आणि आजमाविले.” हे तीन टप्पे “सर्वकाळच्या सुवार्ते”च्या त्या तीन टप्प्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, जी पहिल्या देवदूताच्या संदेशात अशी दर्शविली आहे: देवाला भ्या (शुद्ध केले), त्याला गौरव द्या (शुभ्र केले), कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे (आजमाविले). हे तीन टप्पे ‘सत्य’ आहेत, जसे हिब्रू वर्णमालेतील पहिले अक्षर, तेरावे अक्षर आणि शेवटचे अक्षर यांद्वारे दर्शविले आहे; आणि जेव्हा ती अक्षरे त्या क्रमाने एकत्र आणली जातात, तेव्हा हिब्रू शब्द “सत्य” निर्माण होतो.

त्या तीन पायऱ्या म्हणजे ‘मार्ग’ होत; कारण स्तोत्र 77:13 मध्ये आसाफ याच्या म्हणण्यानुसार देवाचा मार्ग पवित्रस्थानात आहे, जिथे अंगणात रक्त सांडल्याद्वारे पापी शुद्ध केला जातो. त्यानंतर ते रक्त पवित्र स्थानी नेले जाते, जे पवित्रीकरणाचे प्रतीक आहे, आणि पवित्रीकरण म्हणजे “शुभ्र केले जाण्याची” प्रक्रिया होय.

मग ज्येष्ठांपैकी एकाने मला उत्तर देऊन विचारले, “शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले हे कोण आहेत? आणि हे कोठून आले आहेत?” तेव्हा मी त्याला म्हटले, “महोदय, आपणास ठाऊक आहे.” मग तो मला म्हणाला, “हे ते आहेत जे महान क्लेशातून बाहेर आले आहेत; आणि त्यांनी आपली वस्त्रे कोकराच्या रक्तात धुऊन शुभ्र केली आहेत.” प्रकटीकरण ७:१३, १४.

तेव्हा धर्मी ठरविण्यात आलेला आणि पवित्र केलेला पापी, परमपवित्र स्थानाने दर्शविलेल्या न्यायनिवाड्यात “परीक्षित” होण्यासाठी तयार केला जातो. येशू हा “मार्ग”, “सत्य” आणि “जीवन” आहे. मार्ग हा आरंभ आहे, सत्य हे मध्य आहे आणि जीवन हा शेवट आहे. जर आपण पहिल्या पावलाद्वारे शुद्ध केले गेलो, तर आपण मार्गावर आहोत, जो धर्मी ठरविण्यात आलेल्यांचा पथ आहे.

परंतु नीतिमानांचा मार्ग उदयाच्या प्रकाशाप्रमाणे आहे, जो परिपूर्ण दिवसापर्यंत अधिकाधिक तेजस्वी होत जातो. नीतिसूत्रे ४:१८.

दुसरे पाऊल म्हणजे त्याच्या सत्याद्वारे सिद्ध होणारे नीतिमत्त्वाचे प्रगटीकरण होय, कारण त्याचे वचन सत्य आहे.

त्यांना तुझ्या सत्याद्वारे पवित्र कर; तुझे वचन हेच सत्य आहे. योहान 17:17.

जे न्यायी ठरविले गेले आहेत त्यांचे प्रतिनिधित्व पहिल्या पायरीने केले आहे; जे पवित्र केले गेले आहेत त्यांचे प्रतिनिधित्व दुसऱ्या पायरीने केले आहे. पहिल्या दोन पायऱ्या न्यायी ठरविलेल्यांना व पवित्र केलेल्यांना न्यायनिवाड्यात प्रवेश करून अनंत जीवन प्राप्त करण्यासाठी तयार करतात. येशू हाच मार्ग, सत्य आणि जीवन आहे.

“अंतःकरणातील नीतिमत्त्वाचे बाह्य नीतिमत्त्वाद्वारे साक्ष दिली जाते. जो अंतःकरणात नीतिमान आहे तो कठोरहृदयी व सहानुभूतीशून्य नसतो, तर दिवसेंदिवस तो ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत वाढत जातो, सामर्थ्यापासून सामर्थ्याकडे पुढे सरकत राहतो. जो सत्याद्वारे पवित्र केला जात आहे तो संयमी असेल, आणि कृपा महिमेमध्ये लय पावेपर्यंत ख्रिस्ताच्या पावलांवर पाऊल ठेवून चालेल. ज्या नीतिमत्त्वाद्वारे आपण न्याय्य ठरविले जातो ते आपल्यावर आरोपित केलेले असते; आणि ज्या नीतिमत्त्वाद्वारे आपण पवित्र केले जातो ते आपल्यात संचारित केलेले असते. पहिले हे स्वर्गावरील आपल्या हक्काचे अधिपत्र आहे; दुसरे हे स्वर्गासाठीची आपली पात्रता आहे.” Review and Herald, June 4, 1895.

योहान अध्याय चौदाव्या ते अध्याय सतराव्या पर्यंत ख्रिस्त त्यांना सोडून आपल्या पित्याकडे जात असताना शिष्यांची प्रतिक्रिया कशी असेल, या प्रश्नांचा वारंवार विचार करण्यात आला आहे. तो परत येण्याचे आश्वासन देतो, आणि त्याला हे समजत होते, (जरी शिष्यांना ते समजत नव्हते), की लवकरच येणारे संकट अत्यंत खोल निराशा निर्माण करील. या चार अध्यायांत “सांत्वनकर्ता” म्हणून पवित्र आत्म्याची ओळख आणि व्याख्या विणलेली आहे. योहानाच्या

सुवार्तेत पवित्र आत्म्याची “सांत्वनकर्ता” अशी चार वेळा ओळख करून दिली आहे, आणि पहिल्या योहानात एकदा; परंतु तेथे त्या शब्दाचा अनुवाद “वकील” असा केला आहे. तो शब्द नवीन करारात इतर कुठेही आढळत नाही.

जुन्या करारामध्ये एक इब्री शब्द आहे, ज्याचे भाषांतर उपदेशक ४:१ आणि विलापगीत १:९ व १६ मध्ये “सांत्वनकर्ता” असे करण्यात आले आहे. त्या तिन्ही संदर्भांमध्ये असे दर्शविले आहे की जुलूम करणाऱ्यांनी देवाच्या लोकांवर जुलूम केला आहे, आणि ते ज्या क्लेश व निराशेच्या अवस्थेत स्वतःला आढळतात, त्या अवस्थेत त्यांना आधार देणारा कोणताही सांत्वनकर्ता नाही.

पवित्र आत्म्याची “सांत्वनकर्ता” अशी ओळख त्या उतान्यात दिली आहे, ज्यात येशू शिष्यांना फक्त काही तासांवर येऊन ठेपलेल्या महान निराशेसाठी तयार करण्याचा प्रयत्न करीत आहे. त्या संदर्भात तो यावर भर देतो की, त्याच्या अनुपस्थितीतही पवित्र आत्मा त्यांना सांत्वन देण्यासाठी उपस्थित असेल. पवित्र आत्म्याची ओळख सांत्वनकर्त्याच्या संदर्भात करून देताना, येशू सांत्वनकर्ता जी कार्ये पूर्ण करील, त्या कार्यांची वैशिष्ट्ये स्पष्ट करतो.

येशूने आपल्या प्रस्थान व पुनरागमन यांविषयी केलेले वारंवार उल्लेख, त्या उतान्याच्या मुख्य विषयाच्या दृष्टीने हाच विषय सर्वात अग्रक्रमावर ठेवतात.

योहान १४:२-४, १८, १९, २८; १६:५-७, १०, २८; १७:११-१३ ही अशी वचने आहेत जी दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील विलंबकाळास थेट संबोधित करतात. पूर्वोक्त वचनांसह खालील उताराही समाविष्ट आहे, जो पुनरुक्तीद्वारे त्या विलंबकाळावर भर देतो; कारण “प्रभु निरर्थक किंवा अल्पमहत्त्वाच्या गोष्टींची पुनरुक्ती करीत नाही.”

थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहणार नाही; आणि पुन्हा, थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहाल, कारण मी पित्याकडे जात आहे. तेव्हा त्याच्या शिष्यांपैकी काहीजण आपसात म्हणाले, “तो आम्हांला काय म्हणतो आहे, ‘थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहणार नाही; आणि पुन्हा, थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहाल’; आणि, ‘कारण मी पित्याकडे जात आहे?’” म्हणून ते म्हणाले, “तो ‘थोड्याच वेळात’ असे काय म्हणतो आहे? तो काय बोलतो आहे ते आम्हांला समजत नाही.” येशूला कळले की त्यांना त्याला विचारण्याची इच्छा आहे; म्हणून तो त्यांना म्हणाला, “मी असे म्हटले, ‘थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहणार नाही; आणि पुन्हा, थोड्याच वेळात तुम्ही मला पाहाल,’ याविषयी तुम्ही आपसात चौकशी करता आहात काय? खरोखर, खरोखर, मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही रडाल व विलाप कराल, पण जग आनंद करील; आणि तुम्ही दुःखी व्हाल, पण तुमचे दुःख आनंदात परिवर्तित होईल. प्रसूतीकाळ आलेला असता स्त्री दुःख भोगते, कारण तिची वेळ आलेली असते; परंतु मूल जन्मल्यानंतर जगात एक मनुष्य जन्माला आला या आनंदामुळे तिला त्या क्लेशाची पुढे आठवण राहत नाही. म्हणून आता तुम्हांलाही दुःख आहे; पण मी तुम्हांला पुन्हा भेटेन, आणि तुमचे हृदय आनंदित होईल, आणि तुमचा आनंद कोणीही तुमच्यापासून हिरावून घेणार नाही.” योहान १६:१६-२२.

किमान एकवीस वचने, चौदाव्या अध्यायापासून सतराव्या अध्यायापर्यंत, त्या कालखंडाची ओळख करून देतात ज्यामध्ये शिष्यांना ख्रिस्ताच्या पुनरागमनाची प्रतीक्षा करणे आवश्यक होते. तो कालखंड ख्रिस्ताच्या मृत्यूपासून आरंभ होऊन, तो आपल्या पित्याकडून परत येईपर्यंत चालू राहणार होता. त्याच्या पुनरागमनासाठी त्यांनी करावयाची प्रतीक्षा, दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील विलंबकाळाचे प्रतीक आहे. एम्माउसकडे जाणाऱ्या शिष्यांच्या लूकच्या वृत्तांताप्रमाणेच, क्रूसामुळे झालेली निराशा भविष्यसूचक रीतीने त्या विलंबकाळाच्या आरंभीचे प्रतिरूप ठरते, जो पहिल्या निराशेनंतर येतो.

बायबलच्या पहिल्या पुस्तकाच्या पहिल्या उतान्यात आपल्याला सृष्टीची कथा आढळते आणि आपण स्वर्गीय त्रयीतील तीन व्यक्तींना ओळखतो. बायबलच्या शेवटच्या पुस्तकाच्या पहिल्या उतान्यात आपल्याला स्वर्गीय त्रयीतील त्या तीन व्यक्ती आढळतात. आपण विचारात घेत असलेल्या त्या चार अध्यायांमध्ये आपल्याला स्वर्गीय त्रयीतील तीन व्यक्ती आढळतात. ही वस्तुस्थिती ओळखल्यामुळे आपण योहानाचे ते चार अध्याय उत्पत्ती अध्याय एक, वचन एक ते अध्याय दोन, वचन तीन यांतील भविष्यसूचक रेषेवर आणि प्रकटीकरण अध्याय एक, वचने एक ते अकरा यांवर अध्यारोपित करू शकतो.

या उताऱ्यात येशू थोमासाला असे म्हणतो की, जर एखाद्या व्यक्तीने येशूला पाहिले असेल, तर त्याने पित्याला पाहिले आहे. हा उतारा हेही स्पष्ट करतो की, ख्रिस्तच तो आहे ज्याने आपल्या उपस्थितीद्वारे शिष्यांना दिलासा दिला; परंतु तो निघून गेल्यावर, तो “दुसरा” “सांत्वनकर्ता” पाठवील. पवित्र आत्मा हा सांत्वनकर्ता आहे, परंतु ख्रिस्तही सांत्वनकर्ता होता.

जर तुम्ही मला ओळखले असते, तर माझ्या पित्यालाही ओळखले असते; आणि आतापासून तुम्ही त्याला ओळखता, आणि त्याला पाहिले आहे. फिलिप त्याला म्हणाला, प्रभु, आम्हांस पिता दाखवा, म्हणजे आम्हांस पुरे होईल. येशू त्याला म्हणाला, फिलिप, मी इतका काळ तुमच्याबरोबर आहे, आणि तरीही तू मला ओळखले नाहीस काय? ज्याने मला पाहिले आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे; मग तू, ‘आम्हांस पिता दाखवा,’ असे कसे म्हणतोस? योहान 14:7-9.

थॉमस त्या अॅडव्हेंटिझममधील लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे स्वर्गीय त्रिकुटाच्या परस्परसंबंधाविषयीची साक्ष पाहण्यास नकार देतात, जरी त्यांनी त्या सत्याला समर्थन देणाऱ्या साक्षी बहुधा वारंवार वाचल्या असतील तरीही.

आणि मी पित्याला विनंती करीन, आणि तो तुम्हांला दुसरा सांत्वनकर्ता देईल, जेणेकरून तो सर्वकाळ तुमच्याबरोबर राहील; म्हणजे सत्याचा आत्मा; ज्याला जग स्वीकारू शकत नाही, कारण ते त्याला पाहत नाही, आणि त्याला ओळखतही नाही; परंतु तुम्ही त्याला ओळखता; कारण तो तुमच्याबरोबर वास करतो, आणि तुमच्यामध्ये असेल. मी तुम्हांला निराधार सोडणार नाही: मी तुमच्याकडे येईन. अजून थोडा काळ, आणि जग मला पुन्हा पाहणार नाही; परंतु तुम्ही मला पाहाल: कारण मी जिवंत आहे, म्हणून तुम्हीही जिवंत राहाल. योहान 14:16-19.

जर आपण येशूला पाहिले असेल, तर आपण पित्याला पाहिले आहे. येशू हा “सांत्वनकर्ता” आहे आणि पवित्र आत्मा “दुसरा सांत्वनकर्ता” आहे. जर आपण येशूला पाहिले असेल, तर आपण पित्याला पाहिले आहे आणि आपण सांत्वनकर्त्यालाही पाहिले आहे. बायबलमध्ये “सांत्वनकर्ता” हा शब्द ज्या पाच वेळा वापरला आहे, त्या सर्वांचा उपयोग प्रेषित योहानाने केला आहे. पाचव्या संदर्भात या शब्दाचा अनुवाद “वकील” असा केला आहे.

माझ्या लहान लेकरांनो, या गोष्टी मी तुम्हांला लिहितो, यासाठी की तुम्ही पाप करू नये. आणि जर कोणी पाप केले, तर पित्याजवळ आपला एक वकील आहे—येशू ख्रिस्त, जो नीतिमान आहे. १ योहान २:१.

जर कोणी पाप करील, तर आपल्याजवळ एक सांत्वनकर्ता आहे, तो म्हणजे नीतिमान येशू ख्रिस्त. वकील तो असतो जो पाप्याच्या वतीने मध्यस्थी करतो. पौल येशूच्या कार्याची ओळख आपल्या वकील म्हणून करून देतो.

दोषी ठरवणारा कोण आहे? तो ख्रिस्त आहे, जो मेला; एवढेच नव्हे, तर जो पुन्हा उठविला गेला; जो देवाच्या उजव्या हाताशी आहे; आणि जो आपल्यासाठी मध्यस्थीही करित आहे. रोमकरांस 8:34.

येशू हा पाप्याचा वकील आहे, यामध्ये तो सांत्वनकर्ता आहे हेही अंतर्भूत आहे. त्याच अध्यायात पौलाने यापूर्वी हेही स्पष्ट केले होते की पवित्र आत्माही आपल्या वतीने मध्यस्थी करतो.

तसेच आत्मादेखील आपल्या दुर्बलतेस साहाय्य करतो; कारण आपण योग्य रीतीने कशासाठी प्रार्थना करावी हे आपल्याला ठाऊक नसते; परंतु आत्माच अव्यक्त कण्हण्यांद्वारे आपल्या वतीने मध्यस्थी करतो. आणि जो अंतःकरणांचा शोध घेतो तो आत्म्याची भावना काय आहे हे जाणतो, कारण तो देवाच्या इच्छेप्रमाणे पवित्र जनांसाठी मध्यस्थी करतो. रोमकरांस 8:26, 27.

येशू आणि पवित्र आत्मा या दोघांचीही ओळख शांतीदाता म्हणून केली आहे, आणि म्हणून ते दोघेही आमच्यासाठी मध्यस्थी करणारे सहाय्यकर्ते आहेत. आपण विचार करित असलेल्या योहानाच्या उताऱ्यात स्वर्गीय त्रिकुटातील तिन्ही व्यक्तींचे प्रतिनिधित्व आढळते, आणि जेव्हा हे बायबलच्या पहिल्या पुस्तकातील पहिल्या साक्षीशी व बायबलच्या शेवटच्या पुस्तकातील पहिल्या साक्षीशी एकत्र आणले जाते, तेव्हा देवत्वातील तिन्ही व्यक्तींच्या परस्परसंबंधाविषयी

आणि कार्याविषयीचा प्रकाश अधिक तेजस्वी होतो.

“पित्याचे वर्णन पृथ्वीवरील गोष्टींनी करता येत नाही. पिता म्हणजे देवत्वाच्या सर्व परिपूर्णतेचे देहधारी स्वरूप असून तो मर्त्य दृष्टीस अदृश्य आहे. पुत्र म्हणजे प्रकट झालेल्या देवत्वाच्या सर्व परिपूर्णतेचे स्वरूप आहे. देवाचे वचन त्याच्याविषयी घोषित करते की तो ‘त्याच्या व्यक्तिवाची स्पष्ट प्रतिमा’ आहे. ‘कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, जेणेकरून जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेविले तो नाश पावू नये, तर त्याला अनंत जीवन प्राप्त व्हावे.’ येथे पित्याचे व्यक्तित्व दर्शविले आहे.”

ख्रिस्ताने स्वर्गारोहण केल्यानंतर पाठविण्याचे जे वचन दिलेले सांत्वनकर्ता आहे, तो देवत्वाच्या संपूर्ण परिपूर्णतेतील आत्मा आहे, जो ख्रिस्ताला वैयक्तिक तारणारा म्हणून स्वीकारणाऱ्या व त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वासमोर दैवी कृपेचे सामर्थ्य प्रकट करतो. स्वर्गीय त्रयीतील तीन सजीव व्यक्ती आहेत. या तीन शक्तींच्या—पिता, पुत्र, आणि पवित्र आत्मा—नावाने, जे जिवंत विश्वासाद्वारे ख्रिस्ताला स्वीकारतात त्यांना बाप्तिस्मा दिला जातो; आणि ख्रिस्तामध्ये नवीन जीवन जगण्याच्या त्यांच्या प्रयत्नांत या शक्ती स्वर्गाच्या आज्ञाधारक प्रजेस सहकार्य करतील.

“पाप्याने काय करावे?—ख्रिस्तावर विश्वास ठेवावा. तो ख्रिस्ताची संपत्ती आहे, देवाच्या पुत्राच्या रक्ताने विकत घेतलेला. परीक्षा व क्लेश यांद्वारे तारणहाराने मानवजातीला पापाच्या गुलामगिरीतून मुक्त केले. मग पापापासून तारण पावण्यासाठी आपण काय करावे?—पापांची क्षमा करणारा तारणहार म्हणून प्रभु येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवावा. जो आपले पाप कबूल करतो आणि आपले हृदय नम्र करतो, त्याला क्षमा प्राप्त होईल. येशू हा पापांची क्षमा करणारा तारणहार आहे, तसेच अनंत देवाचा एकुलता एक पुत्र आहे. क्षमा प्राप्त झालेला पापी, पापापासून आमचा मुक्तिदाता असलेल्या येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाशी समेट पावतो. पवित्रतेच्या मार्गात चालत राहून, तो देवाच्या कृपेचा प्रजाजन ठरतो. त्याच्यापर्यंत परिपूर्ण तारण, आनंद आणि शांती, तसेच देवाकडून येणारे खरे ज्ञान आणले जाते.”

“येशू ख्रिस्ताच्या प्रायश्चित्तकारी रक्तावरील विश्वास ही क्षमेची खात्री आहे. ख्रिस्त सर्व पाप धुऊन काढू शकतो. दिवसेंदिवस त्या सामर्थ्यावर साधा अवलंब ठेविल्यास, या शेवटच्या दिवसांत आत्म्याला पापाच्या दास्यातून कोणती गोष्ट राखील हे ओळखण्याकरिता मानवी कर्त्याला तीक्ष्ण प्रज्ञा प्राप्त होईल. विश्वास व प्रार्थना यांद्वारे, ख्रिस्ताच्या ज्ञानातून, त्याने स्वतःचे तारण साध्य करावे.”

“पवित्र आत्मा सर्व सत्य ओळखतो आणि आम्हाला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करतो. देवाने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, यासाठी की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये, तर त्याला अनंत जीवन प्राप्त व्हावे. ख्रिस्त हा पाप्यांचा तारणारा आहे. ख्रिस्ताच्या मृत्यूने पाप्याचे उद्धार केले आहे. हाच आमचा एकमेव आशाभरवसा आहे. जर आपण स्वतःचे पूर्ण समर्पण केले, आणि ख्रिस्ताच्या सद्गुणांचे आचरण केले, तर आपण अनंत जीवनाचे पारितोषिक प्राप्त करू.”

“‘जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो, त्याच्याकडे पिता देखील आहे.’ जो पित्यावर आणि पुत्रावर निरंतर विश्वास ठेवतो, त्याच्याकडे आत्माही आहे. पवित्र आत्मा हा त्याचा सांत्वनकर्ता आहे, आणि तो कधीही सत्यापासून दूर जात नाही.” Bible Training School, March 1, 1906.

स्वर्गीय त्रयीच्या कार्य व परस्परसंबंध यांच्या अतिरिक्त प्रकाशापलीकडे, त्या उताऱ्यातील स्वर्गीय त्रयीची ओळख ही याची साक्ष देते की ही चार अध्याय त्या संदेशाशी सुसंगत केले जाणे अपेक्षित आहे, जो आता यहुदाच्या कुळातील सिंहाद्वारे उघड केला जात आहे.

इम्माऊसच्या शिष्यांच्या कथेमधील साक्ष ही तीन साक्षी दर्शविते, ज्या ओळख करून देतात की क्रूसानंतर आलेला निराशेचा आणि विलंबाचा काळ हा पहिल्या निराशेनंतर येणाऱ्या निराशेच्या व विलंबाच्या काळाचे प्रतिनिधित्व करतो. आणखी एक साक्ष अशी आहे जी हे स्थिर करते की योहानाच्या चार अध्यायांत दर्शविलेला इतिहास हा पहिल्या निराशेच्या परिस्थितीचे प्रतिनिधित्व करतो.

सृष्टीकथेचा अंतिम श्लोक—जी देवाच्या वचनात उल्लेखिलेली पहिली सत्यता आहे—तीन शब्दांनी समाप्त होतो, आणि त्या प्रत्येक शब्दाची सुरुवात त्या तीन अक्षरांपैकी एकाने होते जी मिळून “सत्य” हा शब्द तयार करतात, आणि तेही योग्य क्रमाने. उत्पत्ती ग्रंथातील सृष्टीकथा “आदि काळी” या शब्दांनी सुरू होते आणि ती “देवाने निर्माण केले आणि केले” या तीन शब्दांनी समाप्त होते.

त्या तीन शब्दांची पहिली अक्षरे एकत्र केल्यास “सत्य” हा शब्द तयार होतो. सृष्टीचा वृत्तांत “आरंभी” पासून सुरू होतो आणि अल्फा व ओमेगा दर्शविणाऱ्या अक्षरांनी प्रतीकात्मकरित्या सूचित केलेल्या शब्दाने समाप्त होतो. त्याचप्रमाणे, बायबलच्या शेवटच्या पुस्तकातील आरंभीच्या उताऱ्यात येशूची दोनदा अल्फा व ओमेगा, आरंभ व अंत, पहिला व शेवटचा अशी ओळख करून दिली आहे. अल्फा व ओमेगा दर्शविणारी ती तीन अक्षरे आणखी एक साक्ष पुरवितात की, योहानमधील उतारा उत्पत्तीच्या आरंभील भविष्यसूचक ओळीबरोबर आणि प्रकटीकरणाच्या आरंभील भविष्यसूचक ओळीबरोबर एकत्र आणला गेला पाहिजे. ती साक्ष सांत्वनकर्त्याच्या कार्याच्या वर्णनात ओळखली जाते. सांत्वनकर्त्याचे कार्य हे त्या त्याच तीन हिब्रू अक्षरांनी दर्शविलेल्या त्रिस्तरीय कार्याचे आहे. अल्फा व ओमेगाची सही आपल्याला या चार अध्यायांना येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या त्या संदेशाच्या संदर्भात ठेवण्यास अनुमती देते, जो कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदर उघड केला जातो.

सात गडगडाट चार विशिष्ट मार्गचिन्हांचे (कालबिंदूचे) आणि तीन विशिष्ट कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांची सुरुवात त्या देवदूताच्या अवतरणाच्या मार्गचिन्हापासून होते, जो आपल्या गौरवाने पृथ्वी उजळून टाकणार आहे. ते मार्गचिन्ह एक कालबिंदू होते. दुसरे मार्गचिन्ह (कालबिंदू) म्हणजे पहिले निराशाजनक प्रसंग, जो विलंबाच्या काळाचा कालखंड आरंभास आणतो. हा विलंबाचा काळ तिसऱ्या मार्गचिन्हाकडे (कालबिंदूकडे) नेतो, जिथे एक सत्य अनमुद्रित केले जाते आणि त्यामुळे एक चळवळ निर्माण होते. ती चळवळ न्याय या स्वरूपात दर्शविलेल्या चौथ्या मार्गचिन्हावर (कालबिंदूवर) समाप्त होते. ही चार मार्गचिन्हे आणि हे तीन कालखंड यांपैकी प्रत्येक एक गडगडाट दर्शवितो, आणि अशा रीतीने एकूण सात गडगडाट होतात. ते चार-तीन अशा संयोजनाचेही प्रतिनिधित्व करतात.

मागील लेखांमध्ये आम्ही हे ओळखून दाखविले आहे की सात मंडळ्या, सात शिक्के आणि सात कर्णे यांविषयीच्या अग्रदूतांच्या समजुतीत ‘चार-तीन संयोग’ मान्य करण्यात आलेला आहे. पहिल्या चार मंडळ्या, शिक्के आणि कर्णे या शेवटच्या तीन मंडळ्या, शिक्के आणि कर्णे यांच्यापासून वेगळ्या आहेत. सात मेघगर्जना चार मार्गचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतात, परंतु त्या चार मार्गचिन्हांच्या अंतर्गत तीन कालखंड आहेत. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात तीन साक्षीदारांवर (मंडळ्या, शिक्के आणि कर्णे) स्थापित असलेला ‘चार आणि तीन’ हा दैवी संयोग, आणि ते साक्षीदार प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील सात मेघगर्जनांच्या ‘चार आणि तीन’ संयोगाच्या वैधतेची साक्ष देतात.

तथापि, सात गर्जनांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या इतिहासाच्या रेषेमध्ये आणखी एक लपलेली व वेगळी भविष्यवाणीची रेषा अंतर्भूत आहे, ज्यामध्ये सात गर्जना या प्रतीकाद्वारे दर्शविलेल्यांपेक्षा भिन्न अशी तीन चिन्हस्थळे आहेत. म्हणून, आता उघड केली जात असलेल्या लपलेल्या इतिहासाशी सात गर्जनांचा भविष्यवाणीतील संबंध आपण विचारात घेतो तेव्हा, आपल्याला असे आढळते की सात गर्जना चार चिन्हस्थळे (कालबिंदू) सादर करतात आणि लपलेला इतिहास तीन चिन्हस्थळे (कालबिंदू) सादर करतो. मंडळ्यांप्रमाणे, शिक्क्यांप्रमाणे, कर्ण्यांप्रमाणे आणि गर्जनांप्रमाणे, लपलेला इतिहास तीन चिन्हस्थळांचे प्रतिनिधित्व करतो, जी सात गर्जनांच्या चार चिन्हस्थळांशी जोडलेली आहेत. लपलेल्या इतिहासामध्ये देखील तीन-चार यांचे एक संयोग आहे.

सात मेघगर्जनांमध्ये अंतर्भूत असलेल्या गुप्त इतिहासात तीन स्वतंत्र मार्गचिन्हे आहेत, आणि त्यांपैकी प्रत्येक एक ‘कालबिंदू’ आहे; तसेच त्या तीन मार्गचिन्हांपैकी पहिले आणि शेवटचे निराशेचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिल्या आणि दुसऱ्या मार्गचिन्हांदरम्यान एक स्वतंत्र ‘कालावधी’ आहे, आणि दुसऱ्या व तिसऱ्या कालबिंदूदरम्यानही एक स्वतंत्र ‘कालावधी’ आहे. “निराशा” हा शब्द चुकलेल्या नियोजित भेटीच्या संकल्पनेतून विकसित झाला असून, त्याच्या व्याख्येत कालबिंदूवरील भर अंतर्भूत आहे. मध्यरात्र ही देखील एक विशिष्ट वेळ आहे. हा गुप्त इतिहास दोन कालावधींनी विभक्त अशा तीन कालबिंदूंनी चित्रित केला आहे; विलंबाचा काळ आणि सातव्या महिन्याची चळवळ.

लपलेल्या इतिहासाचा पहिला वाटखूण निराशा ओळखतो आणि शेवटचा वाटखूणही निराशाच ओळखतो. म्हणून, पहिल्या निराशेपासून शेवटच्या निराशेपर्यंत सुधारणा-रेषांच्या सर्व रेषांप्रमाणेच तेच तीन टप्पे धारण करणारी भविष्यवाणीची एक लपलेली रेषा आहे. त्यात अल्फा आणि ओमेगा यांची मुद्राही आहे, कारण “सत्य” निर्माण करणारी तीन अक्षरे त्या तीन वाटखुणांशी अनुरूप आहेत, ज्यांची सुरुवात आणि समाप्ती निराशेने होते. सात गडगडाटांतील तो लपलेला इतिहास हेच ते सत्य आहे, जे यहूदाच्या वंशातील सिंह सध्या उघड करीत आहे.

आपण विचार करत असलेला योहानमधील उतारा मागील अध्यायात शेवटच्या भोजनाने प्रस्तुत केला आहे, ज्यामध्ये या चार अध्यायांचा संदेश खाल्ला गेला पाहिजे, यावर भर देण्यात आला आहे. हे चार अध्याय गेथशेमानेकडे जाणाऱ्या चालण्याने समाप्त होतात. भोजन करण्यापासून क्रूसाच्या संकटास आरंभ होईपर्यंतच्या प्रवासात हा वृत्तांत घडतो. भविष्यसूचक दृष्ट्या, या चार अध्यायांची पार्श्वभूमी न्यायनिवाड्यापूर्वी खाल्ली जाणारी शेवटची वाणी निश्चित करते. न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीकडे नेणारा संदेश, न्यायनिवाडा समाप्त होण्याच्या अगोदरच प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात उघडण्यात आलेला संदेश आहे.

शिष्य आणि येशू भविष्यसूचक इतिहासातील त्या बिंदूवर आहेत, जिथे त्यांना विलंबकाळाविषयी माहिती दिली जात आहे. मिलराइट इतिहासात प्रभूने मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश समजावा यासाठी आपला हात मागे घेतला; परंतु ज्या समजुतीमुळे सॅम्युएल स्नोचा संदेश उत्पन्न झाला, त्याच समजुतीने मिलराइटाना हेही कळविले की ते दहा कुमारींच्या विलंबकाळात होते. शिष्यांनी आत्ताच अंतिम सायंकालीन भोजन केले होते, आणि त्या संदेशाचे आत्मसात करीत असताना ख्रिस्ताने योहानाच्या चार अध्यायांत विलंबकाळ स्पष्ट केला.

सॅम्युएल स्नो यांची समज ही लेखांच्या मालिकेच्या स्वरूपात नोंदविता येते; त्या लेखांद्वारे अखेरीस “मिडनाईट क्राय” संदेश म्हणून प्रतिनिधित्व होणारी अंतिम समज विकसित झाली. त्यांचा संदेश विकसित होत असताना, त्यांनी तो संदेश शिबिरसभांच्या मालिकेतही सादर केला. शिबिरसभांकडे नेणारी लेखमालिका अखेरीस त्यांना एक्सेटर शिबिरसभेपर्यंत घेऊन आली, जी सहा दिवस चालली. भविष्यसूचक दृष्टीने “मिडनाईट क्राय” संदेश हा एका कालावधीत क्रमाक्रमाने विकसित होतो. योहानमधील चार अध्याय त्या भविष्यसूचक इतिहासात येतात, ज्या ठिकाणी हा संदेश विकसित होत आहे.

योहानाच्या चार अध्यायांत पवित्र आत्म्याचे कार्य तीन टप्प्यांमध्ये परिभाषित केलेले आहे: पाप, धार्मिकता आणि न्याय यांविषयीची खात्री. हे तीन टप्पे सात गर्जनांमध्ये अंतर्भूत असलेल्या गुप्त इतिहासातील तीन मार्गचिन्हेही आहेत.

तरीही मी तुम्हांला सत्य सांगतो: मी निघून जाणे हे तुमच्याकरिता हितावह आहे; कारण मी निघून गेलो नाही, तर सहाय्यक तुमच्याकडे येणार नाही; परंतु मी गेलो, तर त्याला मी तुमच्याकडे पाठवीन. आणि तो आल्यावर जगाला पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी आणि न्यायाविषयी दोषी ठरवील: पापाविषयी, कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत; नीतिमत्त्वाविषयी, कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो, आणि तुम्ही मला पुढे पाहणार नाही; न्यायाविषयी, कारण या जगाचा अधिपती न्याय केलेला आहे. मला तुम्हांला आणखी पुष्कळ गोष्टी सांगावयाच्या आहेत, पण त्या तुम्ही आता सहन करू शकत नाही. तथापि तो, म्हणजे सत्याचा आत्मा, आल्यावर, तुम्हांला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करील; कारण तो स्वतःहून बोलणार नाही; पण जे काही तो ऐकेल, तेच तो बोलेल; आणि येणाऱ्या गोष्टी तो तुम्हांला प्रकट करील. तो माझे गौरव करील; कारण तो माझ्याकडील घेईल आणि ते तुम्हांला प्रकट करील. योहान 16:7-14.

मिलेराइट इतिहासात, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या वेळी येशू विलंबकाळाचा शेवट करण्यासाठी परत आला नाही. त्याने आपला हात काढून घेतला आणि पवित्र आत्मा ओतला किंवा पाठविला. सांत्वनकर्ता म्हणून दर्शविला गेलेला पवित्र आत्मा, निराशा दूर करण्यासाठी आला. तो त्या निवडलेल्या लोकांना सांत्वन देण्यासाठी आला, जे अयशस्वी भविष्यवाणीतून निर्माण झालेल्या निराशेमुळे गोंधळून गेले होते.

आपण यापूर्वी हे निदर्शनास आणले आहे की प्रेषित योहान, यहेज्केल आणि यिर्मया या सर्वांचे चित्रण तोंडात मधाप्रमाणे गोड असलेल्या त्या लहान पुस्तकाचे सेवन करताना केलेले आहे. त्या तीन संदेशांमध्ये एक हेतुपुरस्सर

भेद आहे, जो बहुधा दुर्लक्षित राहतो.

यहेज्केलचा उपयोग त्या लोकांचे उदाहरण देण्यासाठी केला जातो, ज्यांनी ते छोटे पुस्तक खाल्ले आणि ज्यांना देवाच्या धर्मत्यागी मंडळीपाशी नेण्यासाठी एक संदेश देण्यात आला. यहेज्केल हे दर्शवितो की जे पुस्तक खाल्ले जाते, ते पुढे पूर्ण केले जाणाऱ्या कार्याची ओळख करून देते. तो देवाच्या पूर्वी निवडलेल्या लोकांना दिलेल्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याचा संदेशच पूर्वी निवडलेल्या लोकांना अग्नीसाठी नियोजित मोठ्यांत बांधतो. योहानाच्या चार अध्यायांमध्ये येशू यहेज्केलच्या कार्याचा उद्देश स्पष्ट करतो.

मी तुम्हांला सांगितलेले वचन स्मरा, 'दास आपल्या प्रभूपेक्षा मोठा नसतो.' त्यांनी माझा छळ केला असेल, तर ते तुमचाही छळ करतील; त्यांनी माझे वचन पाळले असेल, तर ते तुमचेही पाळतील. परंतु माझ्या नावाकरिता ते हे सर्व तुम्हांवर करतील, कारण ज्याने मला पाठविले त्याला ते ओळखत नाहीत. मी आलो नसतो आणि त्यांच्याशी बोललो नसतो, तर त्यांना पाप लागले नसते; पण आता त्यांच्या पापासाठी त्यांच्याजवळ काहीही आडोसा नाही. जो माझा द्वेष करतो, तो माझ्या पित्याचाही द्वेष करतो. मी त्यांच्यामध्ये जी कृत्ये केली, ती दुसऱ्या कोणाही मनुष्याने केली नव्हती; ती मी केली नसती, तर त्यांना पाप लागले नसते; पण आता त्यांनी मला आणि माझ्या पित्याला दोघांनाही पाहिले आहे आणि द्वेषही केला आहे. परंतु हे असे झाले, की त्यांच्या नियमशास्त्रात लिहिलेले वचन पूर्ण व्हावे, 'त्यांनी विनाकारण माझा द्वेष केला.' परंतु साहाय्यकर्ता येईल, ज्याला मी पित्याकडून तुम्हांजवळ पाठवीन, म्हणजे सत्याचा आत्मा, जो पित्याकडून निघतो; तो माझ्याविषयी साक्ष देईल. योहान 15:20-26.

यहेज्केलचे कार्य, जे त्याने ग्रंथ खाल्ल्यावर आरंभले, ते अशा संदेशाच्या सादरीकरणाचे प्रतीक आहे की जो नाकारला जाईल; परंतु तो नकार हे याचेच प्रमाण आहे की ते देवाचा द्वेष करतात आणि त्यांनी आपल्या परीक्षाकालाचा प्याला पूर्णपणे भरून काढला आहे.

तो मला म्हणाला, "मनुष्यपुत्रा, मी तुला इस्राएलच्या संततीकडे, माझ्याविरुद्ध बंड केलेल्या त्या बंडखोर राष्ट्राकडे पाठवीत आहे; त्यांनी आणि त्यांच्या पितरांनी आजच्या या दिवसापर्यंत माझ्याविरुद्ध अपराध केला आहे. कारण ते निर्लज्ज संततीचे आणि कठोरहृदयी आहेत. मी तुला त्यांच्याकडे पाठवीत आहे; आणि तू त्यांना म्हण, 'परमेश्वर देव असे म्हणतो.' आणि ते ऐकतील किंवा ऐकणार नाहीत, (कारण ते बंडखोर घराणे आहेत,) तरीही त्यांना कळेल की त्यांच्या मध्ये एक संदेश होता." यहेज्केल 2:3-5.

यहेज्केलाचे कार्य पूर्वीच्या करारातील लोकांविरुद्ध साक्षी म्हणून होते, जसे ख्रिस्ताचे कार्य कटकट करणाऱ्या यहुद्यांविरुद्ध होते; आणि म्हणून यहेज्केलाचा संदेश हा अंतिम इशान्याचा संदेश आहे, जो पूर्वीच्या करारातील लोकांना तणांप्रमाणे एका मोळीत बांधतो, विनाशाच्या अग्नीसाठी नेमलेले.

"यानंतर मी तिसरा देवदूत पाहिला. माझ्याबरोबर असलेल्या देवदूताने म्हटले, 'भीषण आहे त्याचे कार्य. गंभीर आहे त्याचे ध्येय. तोच तो देवदूत आहे जो गव्हाला नकली गव्हापासून वेगळे करील, आणि स्वर्गीय कोठारासाठी त्या गव्हावर शिक्का मारील, किंवा त्यास बांधील. या गोष्टींनी संपूर्ण मन, संपूर्ण लक्ष व्यापून टाकले पाहिजे.'" Early Writings, 118.

हातात एक लहान पुस्तक घेतलेल्या पराक्रमी देवदूताच्या अवतरणाने त्या लहान पुस्तकाच्या खाण्याने दर्शविलेले कार्य सुरू होते. पहिल्या देवदूताच्या इतिहासात हे 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी घडले, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात ते 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी घडले. ही दोन्ही दिनांक अनुक्रमे दुसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाशी किंवा तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामाशी संबंधित भविष्यवाण्यांच्या पूर्णत्वांचे प्रतिनिधित्व करतात. म्हणूनच यशया अध्याय बावीस मध्ये, फिलाडेल्फियन आणि लाओदिकियांसाठी दर्शनाच्या दरीतील संकटाचे वर्णन करताना, 1840 मध्ये प्रोटेस्टंटवादाचे निवडलेले लोक असलेले लाओदिकियन आणि 2001 मध्ये निवडलेले लोक असलेले अॅडव्हेंटिझम हे "धनुर्ध्यांनी बांधले गेले" असे ओळखून देतो. बायबलमधील भविष्यवाणीतील धनुर्धारी म्हणजे इस्लाम, आणि 1840 मध्ये व 2001 मध्ये इस्लामाचे दर्शन पूर्ण झाले तेव्हा, पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांनी येहेज्केलाने दर्शविलेल्यांनी

सादर केलेली इस्लामविषयक भविष्यवाणी नाकारली. ते तेथेच आणि त्याक्षणीच तण म्हणून बांधले गेले. येहेज्केलाचे कार्य "त्यांच्या पापावर" पांघरलेले "आवरण" दूर करणे हे होते, ज्याचे प्रतिनिधित्व येथून देवाबद्दलच्या द्वेषरूपाने केले आहे.

दर्शनाच्या दरीविषयीचा भार. आता तुला काय झाले आहे, की तू पूर्णपणे घरांच्या छपरांवर चढली आहेस? हे गजबजाटाने परिपूर्ण, गोंधळमय नगरी, आनंदी नगरी: तुझे जे ठार झालेले पुरुष आहेत, ते तलवारीने मारले गेलेले नाहीत, किंवा युद्धात मेलेले नाहीत. तुझे सर्व अधिपती एकत्र पळून गेले आहेत; ते धनुर्धान्यांनी बांधले गेले आहेत: तुझ्यामध्ये जे कोणी सापडले, ते सर्व एकत्र बांधले गेले आहेत, जे दूरवर पळून गेले होते. यशया 22:1-3.

आणि देव त्या मुलाबरोबर [इश्माएल] होता; आणि तो वाढला, आणि अरण्यात राहिला, आणि धनुर्धारी झाला. उत्पत्ति 21:20.

जिथे दर्शन नाही, तिथे लोक नाश पावतात; पण जो नियमशास्त्र पाळतो, तो धन्य आहे. नीतिसूत्रे 29:18.

यिर्मया त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी तो ग्रंथ खाल्ला, जेव्हा तो सामर्थ्यवान देवदूत उतरला होता आणि ज्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित होणार होती; परंतु ज्यांनी १८४३ च्या निष्फळ ठरलेल्या भविष्यवाणीनिमित्त झालेली निराशा अनुभवली. यिर्मया भविष्यसूचक दृष्ट्या विचार करतो की देवाने असत्य बोलले काय. तो संदर्भ यिर्मयाला हबक्कूक दोनशी जोडतो.

मी माझ्या पहारेवर उभा राहीन, आणि बुरुजावर जाऊन उभा राहीन, आणि तो मला काय बोलेल हे पाहीन, आणि मला धिक्कारल्यावर मी काय उत्तर देईन तेही पाहीन. तेव्हा परमेश्वराने मला उत्तर दिले आणि म्हणाला, दृष्टांत लिही, आणि तो फलकांवर स्पष्ट लिही, म्हणजे जो तो वाचील तो धावू शकेल. कारण तो दृष्टांत अद्याप नेमलेल्या काळासाठी आहे; पण शेवटी तो बोलेल, आणि खोटे ठरणार नाही; जरी तो उशीर करित आहे असे वाटले, तरी त्याची वाट पाहा; कारण तो नक्की येईल, विलंब करणार नाही. पाहा, ज्याचा जीव गर्वाने फुगला आहे, तो त्याच्यामध्ये सरळ नाही; पण न्यायी मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. हबक्कूक २:१-४.

योहानाचा उपयोग त्या लोकांचे प्रतीक म्हणून करण्यात आला ज्यांनी गोडवा आणि कडू निराशा अनुभवली; हे ११ ऑगस्ट, १८४० ते २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंतच्या संपूर्ण इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते.

आणि मी त्या देवदूताकडे जाऊन त्याला म्हटले, "ते छोटे पुस्तक मला दे." आणि तो मला म्हणाला, "ते घे, आणि खाऊन टाक; ते तुझ्या पोटाला कडू करील, परंतु तुझ्या तोंडात ते मधाप्रमाणे गोड असेल." आणि मी त्या देवदूताच्या हातातून ते छोटे पुस्तक घेतले, आणि ते खाऊन टाकले; आणि ते माझ्या तोंडात मधाप्रमाणे गोड होते; आणि मी ते खाताच, माझे पोट कडू झाले. प्रकटीकरण 10:9, 10.

येहेज्केल त्या भविष्यवाणीच्या संदेशाच्या सादरीकरणाच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जो पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांना बांधून टाकतो आणि ज्याची सुरुवात देवदूताने 11 ऑगस्ट, 1840 आणि 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी अवतरला तेव्हा झाली.

परंतु हे मनुष्यपुत्रा, मी तुला जे सांगतो ते ऐक; त्या बंडखोर घराण्यासारखा तू बंडखोर होऊ नकोस; आपले तोंड उघड आणि मी तुला जे देतो ते खा. मग मी पाहिले, आणि पाहा, एक हात माझ्याकडे पाठविण्यात आला; आणि पाहा, त्यात एका पुस्तकाचा गुंडाळा होता; आणि त्याने तो माझ्यापुढे उलगाडला; आणि तो आतून व बाहेरून लिहिलेला होता; आणि त्यात विलाप, शोक आणि हायहाय हे लिहिलेले होते. शिवाय तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, तुला जे सापडते ते खा; हा गुंडाळा खा, आणि इस्राएलच्या घराण्याशी जाऊन बोल. तेव्हा मी आपले तोंड उघडले, आणि त्याने मला तो गुंडाळा खाऊ घातला. आणि तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, तुझे पोट खाऊ दे, आणि मी तुला जो हा गुंडाळा देतो त्याने आपली अंतरे भरून घे. मग मी तो खाल्ला; आणि तो माझ्या तोंडात गोडीसाठी मधासारखा होता. येहेज्केल 2:8-3:3.

यिर्मया ११ ऑगस्ट १८४० पासून मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या अगोदरपर्यंतचा इतिहास दर्शवितो.

तुझे वचन मला सापडले, आणि मी ती खाल्ली; आणि तुझे वचन माझ्या हृदयाचा आनंद व हर्ष झाले; कारण, हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, मी तुझ्या नावाने ओळखला जातो. मी थट्टेखोरांच्या सभेत बसलो नाही, किंवा आनंद मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने भरून टाकले आहेस. माझी वेदना अखंड का आहे, आणि माझी जखम असाध्य का आहे, जी बरी होण्यास नकार देते? तू माझ्यासाठी अगदी कपटीसारखा, आणि आतून जाणाऱ्या पाण्यासारखा होशील काय? म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, जर तू परतलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू तुच्छातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परतावे; परंतु तू त्यांच्याकडे परतू नकोस. आणि मी तुला या लोकांसाठी तटबंद कांस्यभिंतीसारखा करीन; आणि ते तुझ्याविरुद्ध लढतील, पण ते तुझ्यावर विजय मिळवणार नाहीत; कारण तुला तारण देण्यासाठी व तुला सोडविण्यासाठी मी तुझ्याबरोबर आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि मी तुला दुष्टांच्या हातातून सोडवीन, आणि भयंकरांच्या हातातून तुझे उद्धार करीन. यिर्मया 15:16-21.

यिर्मया आपल्या वर्तमान इतिहासाचे व संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो. वर्तमान संदेश हा मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश आहे, जो त्या टप्प्यावर क्रमशः विकसित होत आहे, जेव्हा देवाचे लोक—यिर्मयाने प्रतिनिधित्व केलेले—“क्रोधाने” “भरले” गेले आहेत, असे मानत की त्यांची “वेदना” “सततची” असेल आणि त्यांची “जखम असाध्य” आहे, अशी जखम जी कधीही भरून येणार नव्हती. त्यांनी “उपहासकांच्या सभेपासून” स्वतःला वेगळे केले आहे. त्यांनी यापुढे “आनंद” मानणे सोडले आहे, जसा त्यांनी प्रथम ग्रंथ खाल्ला होता आणि तो त्यांच्या “हृदयाचा” “आनंद” झाला होता.

परंतु त्या स्थितीत असलेल्यांसाठी सल्ला आहे. “If thou return” आणि तसेच “if thou take forth the precious from the vile” तर देव त्यांच्याकडे परत येईल. या उताऱ्यातील हिब्रू भाषेतील “will I bring thee again” याचा अर्थ असा आहे की, जर ते त्यांच्याकडे परत येतील, तर देव त्यांच्याकडे परत येईल.

म्हणून देवाच्या अधीन व्हा. सैतानाचा प्रतिकार करा, आणि तो तुमच्यापासून पळून जाईल. देवाजवळ या, आणि तो तुमच्याजवळ येईल. हे पाप्यांनो, आपले हात शुद्ध करा; आणि हे दुटप्पी मनाचे लोकांनो, आपली अंतःकरणे पवित्र करा. दुःख भोगा, शोक करा, आणि रडा; तुमचे हसणे शोकात, आणि तुमचा आनंद खिन्नतेत परिवर्तित होऊ द्या. प्रभूच्या दृष्टीसमोर स्वतःला नम्र करा, आणि तो तुम्हांला उंचावील. याकोब ४:७-१०.

जर त्यांनी देवाजवळ येण्याचा प्रयत्न केला, तर तो त्यांच्याजवळ येईल. जर त्यांनी या गोष्टी केल्या, तर ते परमेश्वरासमोर “उभे राहतील” आणि ते देवाचे “मुख” होतील. पुढे तो यिर्मयाला (आपल्याला) अशी सूचना देतो की, तो आपल्या लोकांना “दुष्टां”साठी “तटबंद पितळी भिंत” करील; आणि त्यानंतर “भयंकर” यिर्मयाने प्रतिनिधित्व केलेल्यांविरुद्ध युद्ध उभारतील. “दुष्ट” हे दानियेलमधील मत्तयाच्या मूर्ख कुमारींचे प्रतिनिधित्व आहे. “भयंकर” हे रविवारी कायद्याच्या संकटाच्या काळात आधुनिक बाबेलच्या त्रिविध संघटनेचे प्रतिनिधित्व करते.

त्या तिघा संदेशांच्या साक्षी सर्व एकाच इतिहासाला उद्देशून आहेत, परंतु त्या एकाच इतिहासाच्या तीन वेगवेगळ्या पैलूंना उद्देशून आहेत. यिर्मया त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी नुकताच पहिला निराशेचा अनुभव घेतला आहे, परंतु अजून मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या मार्गचिन्हापर्यंत पोहोचलेले नाहीत. 18 जुलै, 2020 पासून आपण याच स्थितीत आहोत. प्रश्न असा आहे की आपण परत येऊ का. जर आपण तसे केले, तर संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे “बोलते” त्याच वेळी आपण प्रभूसाठी “बोलू.”

यिर्मया ज्या इतिहासाचे चित्रण करीत आहे, तो आपलाच वर्तमान इतिहास आहे, आणि तो सात गडगडाटांमधील लपविलेल्या तीन मार्गचिन्हांनी दर्शविलेला इतिहास आहे. तसेच, तोच तो इतिहास आहे ज्यामध्ये योहानमधील उतारा भविष्यसूचक रीतीने स्थापित केला आहे; कारण योहानमधील त्या चार अध्यायांचा भर, पवित्र आत्म्याच्या त्या कार्यावर आहे की जो यिर्मयाला धीर देतो, जो हे विचारत आहे की त्याने एखाद्या असत्यावर विश्वास ठेवला काय, आणि जो संदेश इतका गोड लागला, तो प्रत्यक्षात निष्फळ जल होता काय.

म्हणून यिर्मया ११ सप्टेंबर २००१ पासून पुढील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो, ते १८ जुलै २०२० पर्यंत, जेव्हा त्यानंतर दर्शविलेल्या साडेतीन प्रतीकात्मक दिवसांनी सूचित केलेला विलंबाचा काळ आरंभ झाला. मी “प्रतीकात्मक” असे म्हणतो तेव्हा माझा अभिप्राय कालभविष्यवाणीचा नाही. माझे म्हणणे असे आहे की १८ जुलै २०२० हा तो काळ आहे, जेव्हा दोन साक्षीदार—बायबल आणि भविष्यवाणीचा आत्मा—यांचा वध करण्यात आला, आणि त्यांची प्रेते प्रकटीकरण अकरा मध्ये साडेतीन दिवस रस्त्यावर पडून राहिली.

आणि मी माझ्या त्या दोन साक्षीदारांना सामर्थ्य देईन; आणि ते गोणपाट परिधान करून एक हजार दोनशे साठ दिवस भविष्यवाणी करतील. हेच ते दोन जैतून वृक्ष आणि पृथ्वीच्या देवासमोर उभ्या असलेल्या त्या दोन दीपस्तंभ आहेत. आणि जर कोणी त्यांना इजा करू पाहील, तर त्यांच्या तोंडातून अग्नी निघतो आणि त्यांच्या शत्रूंना भस्मसात करतो; आणि जर कोणी त्यांना इजा करू पाहील, तर त्याने अशाच प्रकारे ठार मारले गेले पाहिजे. यांच्याकडे आकाश बंद करण्याचा अधिकार आहे, म्हणजे त्यांच्या भविष्यवाणीच्या दिवसांत पाऊस पडू नये; आणि पाण्यांना रक्तात परिवर्तित करण्याचा, तसेच पृथ्वीवर सर्व प्रकारच्या पीडा आणून तिला प्रहार करण्याचा अधिकारही आहे, जितक्या वेळा ते इच्छितील तितक्या वेळा. आणि जेव्हा ते आपली साक्ष पूर्ण करतील, तेव्हा अथांग खाईतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, त्यांच्यावर विजय मिळविल आणि त्यांना ठार मारेल. आणि त्यांची प्रेते त्या महान नगरीच्या रस्त्यावर पडून राहतील; जिचे आध्यात्मिक नाव सदोम आणि मिसर असे आहे, जिथे आपला प्रभूही क्रूसावर खिळला गेला. आणि लोक, वंश, भाषा आणि राष्ट्र यांतील लोक त्यांची प्रेते साडेतीन दिवस पाहतील आणि त्यांची प्रेते थडग्यांत ठेवू देणार नाहीत. आणि पृथ्वीवर राहणारे त्यांच्यावर आनंद करतील, हर्षोल्लास करतील, आणि एकमेकांना भेटवस्तू पाठवतील; कारण या दोन संदेष्ट्यांनी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना क्लेश दिले होते. प्रकटीकरण ११:३-१०.

यिर्मयाच्या अवस्थेने सादर केलेली साक्ष निराशेनंतरची, पण मध्यरात्रीच्या हाकेपूर्वीची आहे. यिर्मयाला मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाचा आवाज होण्यापूर्वी परत येणे आवश्यक होते. हीच आज आपली अवस्था आहे. आपण विचारात घेत असलेल्या योहानमधील त्या चार अध्यायांची ही ऐतिहासिक पार्श्वभूमीही आहे, आणि सात गडगडाटांतील गुप्त इतिहासाने दर्शविलेला इतिहासही हाच आहे.

योहानाच्या चार-अध्यायी साक्षीमध्ये “Comforter” शी संबंधित प्रकाशाचा विचार केला तर, ही कथा १८ जुलै, २०२०, निराशा व विलंबाचा काळ, उघडण्यात आलेला मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश, आणि संडे लॉच्या येऊ घातलेल्या न्यायाविषयी आहे, हे ओळखण्यास आपल्याला विपुल पुरावा आढळतो. हे अध्याय लपलेल्या इतिहासाच्या भविष्यवाणीपर रचनेवर आधारलेले आहेत.

लवकरच येऊ घातलेल्या संकटात आपण देवाच्या मुखाप्रमाणे असावयाचे असल्यास, आत्ताचे आपले कार्य म्हणजे “मौलिक गोष्ट निकृष्ट गोष्टीतून वेगळी काढणे,” किंवा याकोब ज्या त्याच कार्याची ओळख करून देतो त्याप्रमाणे, आपण “अहो पाप्यांनो, आपले हात शुद्ध करा; आणि अहो द्विधामना असणाऱ्यांनो, आपली अंतःकरणे पवित्र करा. क्लेश भोगा, शोक करा, आणि रडा; तुमचे हास्य शोकात, आणि तुमचा आनंद खिन्नतेत परिवर्तित होऊ द्या. प्रभूच्या दृष्टीसमोर स्वतःला नम्र करा, आणि तो तुम्हांला उंच करील” — अगदी निकट भविष्यकाळात ध्वजाप्रमाणे.

आणि तो राष्ट्रांसाठी ध्वज उभारील, आणि इस्राएलच्या निष्कासितांना एकत्र जमविल, आणि पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून यहूदाच्या विखुरलेल्यांना गोळा करील. यशया ११:१२.

या पुढील लेखात आपण या चार अध्यायांवरील आपले विवेचन समाप्त करू.